

[Poul H. Møller]

Loven om dette ekstra jobtilbud til de mange, der efterhånden mister dagpengerebet, ønskes forlænget i yderligere 3 år, og det må vel siges at være en rimelig foranstaltning i en tid med den store arbejdsløshed, vi har.

Jeg er i modsætning til hr. Bolvig ikke af den opfattelse, at det har været den helt store succes, det store tilløbsstykke. Alene bemærkningerne om, at 40 pct. af dem, der fik tilbud, afslog det, må vel nok siges at være skuffende, så den helt store succes har det vel ikke været.

Som bekendt skal man ikke generalisere, men jeg synes jo nok, at hvor der ikke har været en rimelig motivering for at afvise tilbuddet, havde det måske nok været på sin plads med en sanktion af en eller anden art, og af bemærkningerne fremgår det altså også, at man er opmærksom på det, og en stramning på dette område bebudes nu.

En langt større succes har den anden del af forslaget, efterlønnen, været. Den har næsten været en alt for overvældende succes, forstår man på det hele, og det er formentlig også som følge deraf, at man nu foreslår en stramning, så medlemskabet af en A-kasse skal have været i mindst 10 år i stedet for tidligere 5 år. Man ønsker dermed at imødegå, at det ligefrem bliver en økonomisk spekulation, der får folk til at melde sig til dette. Men det er jo en lettelse for mange af dem, der netop ved 60 års alderen føler sig trætte og nedslidte, og som ønsker at stå af ræset, og så er det jo, som det er med en pensionsforsikring, at man må være forberedt i god tid. At denne ordning så ikke hidtil har bevirket en tilsvarende tilgang til de ledigblivne arbejdspladser, kan jo kun beklages.

Men disse småindvendinger til trods kan jeg tilsige, at kristeligt folkeparti går ind for begge dele af lovforslaget.

Blot en enkelt lille ting vil jeg spørge arbejdsministeren om. Der er sat en skæringsdato, den 6. maj, nemlig den dag, forslaget er fremsat. Ville det ikke have været rimeligt – det synes jeg i hvert fald – om man havde ventet med at sætte skæringsdatoen til lovens ikrafttræden, som der stadig vil ske ved bekendtgørelsen i Lovtidende? Jeg kunne i hvert fald forestille mig, at der var en del 50-årige, som først i disse dage bliver bekendt med loven og derfor gerne vil være med i ordningen, men måske kommer for

sent. Men det er kun en lille ting ved siden af.

Mølgaard (DR):

Det er selvfølgelig en ulykkelig tingenes tilstand, at der er arbejdsledige på langtidsbasis i det hele taget. Retsforbundet vil gerne medvirke til at fjerne dette samfundsfænomen, der er uheldigt, men så længe vi har de langtidsledige, er retsforbundet positivt stemt over for jobtilbud til dem. At der kan være grund til nøjere at analysere de hidtil indvundne erfaringer med jobtilbudsordningen, hvad flere tidligere ordførere har slået til lyd for, skal jeg ganske tilslutte mig.

Retsforbundet vil godt medvirke til begrænsninger i adgangen til efterløn, hvis der findes relevante kriterier herfor, som bidrager til en højere grad af ligestilling mellem de forskellige befolkningskategorier. Det gør regeringens forslag mindst talt ikke. I praksis sætter det nye urimelige skel eller uddyber eksisterende, f.eks. dette, at man kræver et længere åremåls medlemskab af en arbejdsløshedskasse, hvilket i praksis kommer til at fungere som et krav om fagorganisationsmedlemskab i en længere periode som betingelse for at kunne opnå efterløn. Også uorganiserede arbejdere kan være nedslidte. Også de er borgere og bør nyde ligestillingsrettigheder, hvis vi skal administrere Danmark som en retsstat, hvad retsforbundet jo vil. Også selvstændige kan være nedslidte, men i praksis forhindres deres adgang til efterløn i en lang årrække, fordi deres arbejdsløshedskasse er så ung af alder. En 60-årig købmand er ofte nok så tjenlig som mange andre til en eventuel gradvis aftrapning af det daglige pukleri, som ofte end ikke har formildende ferie eller frilørdage indbygget i årets gang. Ligestillingen imellem en sådan selvstændig og en arbejdstager er i forvejen ret problematisk. Indkomsterne og selve indkomstbegrebet er forskelligt fra person til person, og efterlønsvilkårene kan godt komme til at virke noget vilkårlige. Det bliver de endnu mere, når vi tænker på en tredje kategori, nemlig tjenestemænd.

Egentlig var en ligestillingsreform i form af etablering af en eller anden omfattende tryghedsforsikring det, der var brug for, for at skaffe ligestilling. Men det vil føre for vidt